

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

§. 2. Quænam maximè in aliis toleranda, & quamdiu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

duobus monasteriis velles includi? inquit: O in meliori, respondit altera, ut majori pace & quiete fruerer: & ego, inquit Mater, alterum eligerem; tum quia de numero imperfectarum sum, tum ut crebriorem exercendæ virtutis, & supportationis materiam haberem ad manum. Non aliter fuaderet charitas.

§. 2.

Quænam maximè in aliis toleranda, & quamdiu.

I.
Ferendi defectus naturales.

DEfectus naturales, & stupiditas naturæ, defectus memoriæ, parva in agendo & loquendo circumspèctio, balbuties, nativa tarditas aut rusticitas, & similes, quos non culpa propria, sed vel parentum inculta indoles & incuria, aut aliquis casus attulerunt, Deo id permittente, ut aliis patientiæ materiam ministrarent. V. Franciscus à Puerò Iesu tam stupidis animi sensibus fuisse dicitur, ut plerique dubitarent an anno ætatis 23. rationis usum adeptus esset; nam neque tum discernere poterat, homicidium peccatum esse mortale, & homicidas ideò à iudicibus ad mortem condemnari: postea tamen evasit in virtutum præstantissimarum exemplar, Dæmonibus terribilis, variisque à Deo supra naturam

prodigiis ob singularem in ipsum fiduciam cohonestatus. Itaque prætermisissis iis quæ corpus deformant, in pulchritudinem animarum cum S. Catharina Senensi, & S. Egidio intendenda est mentis acies, & quanti eas faciat, qui eas fecit, cõsiderandum. Religioso sui ordinis contra fratrem delinquentem durius sentienti, & ut expelleretur dicenti bene respondit S. Iordanus Generalis Præpositus Ordinis S. Dominici. Satis adverte frater, fratrem istum, contra quem agis, non tibi tantum constituisse quantum Christo.

2. Defectus animi à passionibus malè domitis, & casu repentino aut morbo excitatis subito prorumpentes, qui, ut solet ignis inclusus, viam quærunt, & obvios fumo replent, tolerandi sunt silentio, & quasi sagittæ temere in aërem coniectæ liber cursus dandus. Quàm facile est dissimulando audire & silendo permittere, ut ventus seipso excitatus, sua sponte brevi concidat. Sumi molestia apertione januæ aut fenestratione aliquâ fumans ubi in verba prorupit & per os nubilo illi viam dedit, continuo sedatur, & conquiescit.

Qui has verborum eruptiones eructationesque patienter tolerat, plus multo ostendit se habere charitatis, quàm alius qui in aliis

2.
Morales à passionibus.

liis erga proximum officii se occupat? Rogatus aliquando unus è senioribus Eremitarum incolis, quis apud Deum plus colligeret meriti & gratiæ, an ille qui dies sex integros in cella sua abditus absque potione & cibo traducebat; an is qui totidè diebus ægrotorū obsequiis & tædiis, ac querelis devorandis se totum dabat: etsi, inquit, prior ille abstemius se narius unco appenderet; nunquam ad alterius charitatē pertingeret. Plus interdū gravant verba, querelæ, tetrici vultus, & frons semper nubila, quæ cum morbo in ægrotis conjungi solent, quàm ipse morbi fœtor, & horror, & ad illum levandum laboris assiduitas atque contentio. Porro defectus illos etiam in sanis tolerare magnæ virtutis est: iram sine fundamento conceptam in verba aspera & injuriosa temerè prorumpentem tanquam sonum prætervolantem suscipere, tristitiam deinde contumacem & omnia verba & levamenta obstinatè repudiantem, amicè & cum commiseratione tolerare, hominem semper sua deprædicantem, aliena deprimentem, & in omni re suum judicium reliquis præferentem, què post unum aut alterum congressum alij divitant, patienter ferre, res est eximie & exaggeratæ charitatis.

Dux Bavarie dissimulato habitu

Lyduinam lectulo à variis morbis affixam visitabat aliquando; atque ibi fratris Lyduinæ conjugem, feminam variis animi commotionibus obnoxiam & contra ægram malè affectam, varia effutire cum injuria gravi conjuncta, ac insuper garrulitate suâ astantes obtundere cum videret, conversus ad Lyduinam: Quomodo potes, inquit, patienter ferre hanc Hirundinem, quæ domum totam ita perturbat? Tum Lyduina, Charitatis est hanc tolerare, tum ut nostrâ fortè patientiâ illa corrigatur, tum ut Christo in tolerando similes meritis crescamus & virtutibus, quarum materiam nobis illa subministrat: tum ne si abigantur, peiores desperatione fiant.

3. Sunt defectus ætatis aut morales, qui reperiuntur in rusticis, in pauperibus, in vetulis & similibus, dum illos ad fidem virtutis, quæ studium instruimus. Mirabilis in ea fuit Patientia duorum Franciscorum, Xaverij scilicet, & Salez, quorum primus quos non pertulit triginta viculis oræ piscatoriæ obeundis, instruendis & ad Dei cultum efformandis? Alter vetulam de reculis sulci balbutientè tam diu patienter audivit, donec ipsa sponte finiret; numquã aliàs antè interrupturus, etsi horas complures sanctum virum amicè audientem tenuisset.

Dices fortè: Quoties & quamdiu

PPP 2

diu

4.
Exemplo
S. Lyduina.

5.
3. Defectus ætatis.

3.
In quibus
eximie
porcus
probatur.

2.
orales
mon-

6. Quamlibet sepe relinquat.

Vading.
in Annal.
1221, n. 2.

diu tolerabo? Si peteres à Christo, diceret fortè ille tibi, quod ad aliam interrogationem respondit S. Petro: Septuagesies septies, hoc est, si septies sumas numerum septuagesimum plusquam quingenties, ut scilicet tantum portes, quantum mali perseverantia charitatem & patientiam tuam exiget. Eregium præceptum hujus in patiendo longanimitatis, atque perseverantiæ dedit per literas Sanctus Franciscus B. Petro Cathany Ministro Generali, in quo hæc inter cætera continentur: *Mi frater, tibi commendo in tantum (scilicet Patientiam) ut quicumq; tibi impedimentum fecerint, sive fratres, sive alij, etiamsi te verberent, omnia debes habere pro gratia, & ita velis, & non aliud, & dilige illos, qui ista faciunt tibi, & non aliud velis de eis, nisi quantum Dominus dederit tibi, & in hoc dilige illos quod velis, ut sint meliores Christiani: in hoc volo cognoscere, si tu diligis Dominum, & me servum tuum & suum; si feceris istud, videlicet, quod non sit frater in mundo, qui peccaverit, quantumcumque potuerit peccare, quod postquam videris oculos tuos, nunquam recedat sine misericordia tua; & si non quereret, tu quaras ab eo si vult misericordiam: & si millies postea appareret coram oculis tuis, dilige eum plusquam me, & ad hoc ut trahas eum ad bonum, & semper miseraris talibus.*

§. 3.

Corrigenda, quæ tolerantur & quomodo.

Non ideo tamen placet Charitati, ut ita toleretur proximus, ut defectu correctionis abeat in pejus; vult ipsa delinquentes corrigi, & qui dissimulant aut lenta remedia admovent, contra bonum proximi facere censet (in qua maximam partem hominum peccare censuit vir gravissimus, doctissimus æquè, ac sanctissimus P. Iacobus Laynez nostræ Societatis post S. Ignatium Generalis Præpositus) sed vult, ut illud faciat, ut ait S. Chrysostronus: *Amans, & dolens argue, increpa, obsecra, in omni patientia*, dicebat Thimotheo S. Paulus, ubi S. Joannes Chrysostronus bene ponderat ista duo verba, *omni patientia*, hoc est suis numeris omni ex parte absoluta atque perfecta, ut nihil illi desit, nihil in illa ad perfectissimam patientiam desideretur. Venit aliquando unus aliquis ad B. Franciscum de Salez peccata confitendo expiaturus; sed ecce dum peccata sua depromit, ita illa denarrat, ac si historiam aliquam recitaret, seipsum quasi auscultans, & sibi suisque verbis applaudens. Videns vir sanctus tam malè dispositum penitentem, cœpit amare flere, & in singulis ac

Charitati non repugnat correctio fraterna.